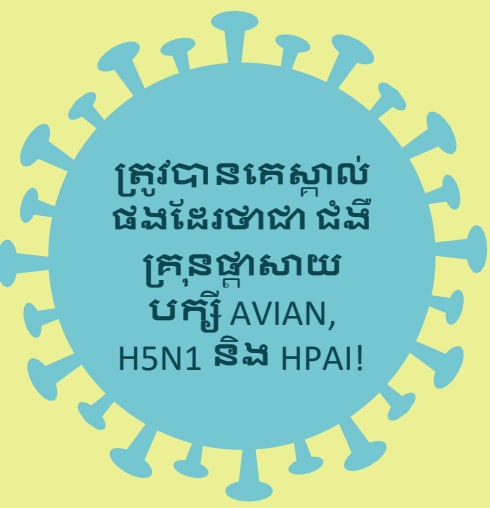

ជំងឺផ្ដាសាយបក្សី

ជំងឺផ្ដាសាយបក្សី គឺជាការឆ្លងមេរោគដែលភាគច្រើនប៉ះពាល់ដល់សត្វស្លាប ប៉ុន្តែជួនកាលអាចឆ្លងដល់មនុស្ស និងសត្វដទៃទៀត។ ជំងឺផ្ដាសាយបក្សីបង្កឱ្យមានរោគសញ្ញាចាប់ពីស្រាលទៅធ្ងន់ធ្ងរ។

ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន

មានការផ្ទុះឡើងនៃជំងឺផ្ដាសាយបក្សីមួយ គឺនៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក ការធ្វើឱ្យសត្វស្លាប សត្វគោដែលផលិតទឹកដោះ និងមនុស្សដែលមានជំងឺរងផលប៉ះពាល់។ ហានិភ័យបច្ចុប្បន្នចំពោះសាធារណជនមានកម្រិតទាប ប៉ុន្តែមនុស្សដែលមានការប៉ះពាល់ទៅនឹងសត្វដែលមានមេរោគ គឺមានហានិភ័យខ្ពស់ក្នុងការឆ្លងមេរោគ។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមមើល៖ [bit.ly BirdFlu2024](https://bit.ly/BirdFlu2024)

ការឆ្លងមេរោគរបស់មនុស្សដែលមានជំងឺផ្ដាសាយបក្សី កើតមានឡើងជាចម្បងបន្ទាប់ពីមានការប៉ះពាល់ផ្ទាល់ ឬមិនបានការពារពីសត្វដែលឆ្លងមេរោគ។

បង្ការជំងឺផ្ដាសាយបក្សី

- ជៀសវាងការប៉ះពាល់ជាមួយបក្សីព្រៃ។ សត្វស្លាបដូចជាសត្វក្លាន និងទាគឺជាអ្នកផ្ទុកជំងឺផ្ដាសាយបក្សីធម្មតា ហើយពួកវាអាចឆ្លងមេរោគបាន ទោះបីជាវាមើលទៅមិនឈឺក៏ដោយ។
- ណែនាំកុមារកុំឱ្យប៉ះបក្សីព្រៃ ឬសត្វដទៃទៀត ជាពិសេសនៅកន្លែងដូចជា សួនសត្វ កសិដ្ឋាន និងកន្លែងតាំងពិពណ៌។
 - អ្នកដែលប៉ះពាល់សត្វ គួរតែលាងដៃរបស់ខ្លួនជាមួយសាប៊ូនិងទឹក ភ្លាមៗ។
- ហាមផឹកទឹកដោះគោនៅ។ ទឹកដោះគោដែលបានកម្ដៅសម្លាប់មេរោគ មានសុវត្ថិភាពក្នុងការទទួលទាន និងសម្លាប់មេរោគ H5N1។

H5N1 សម្រាប់អ្នកដែលចិញ្ចឹមមាន់

- បង្ការការប៉ះពាល់រវាងបក្សី និងសត្វស្លាបព្រៃរបស់អ្នក និងផ្លាស់ប្តូរទីករបស់វាយ៉ាងហោចណាស់ម្តងក្នុងមួយថ្ងៃ។
- ប្រើស្រោមដៃ និងស្បែកជើងពិសេសនៅពេលថែរក្សាបក្សីរបស់អ្នក។ ផ្លាស់ប្តូរស្រោមដៃ និងស្បែកជើងទាំងនោះចេញ មុនពេលចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក។
- ជៀសវាងការប៉ះមុខរបស់អ្នកបន្ទាប់ពីការប៉ះជាមួយសត្វបក្សីព្រៃ ឬសត្វស្លាបក្នុងស្រុក ឬរបស់កខ្វក់ដ៏មានទឹកមាត់ ទឹកអំអិល ឬលាមករបស់ពួកវា។ លាងសម្អាតដៃរបស់អ្នកហឲ្យបានស្អាតល្អដោយប្រើសាប៊ូនិងទឹក។
- ពិនិត្យសត្វស្លាបរបស់អ្នករកមើលសញ្ញានៃជំងឺ និងដាក់សត្វដែលឈឺនៅដាច់ដោយឡែកពីគេភ្លាមៗ។

រាយការណ៍សត្វស្លាបដែលឈឺរបស់អ្នកទៅការិយាល័យសុខភាពសត្វ និងសេវាធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យរដ្ឋ Pennsylvania (717-772-2852 ជម្រើសទី 1) និងសត្វស្លាបព្រៃដែលឈឺ ឬងាប់ទៅកាន់ Pennsylvania Game Commission (833-PGC-Hunt) ភ្លាមៗ។

CDC មានធនធានបន្ថែមទៀតសម្រាប់ម្ចាស់សត្វចិញ្ចឹម៖ [bit.ly /AvianFluCDC](https://bit.ly/AvianFluCDC)។

បានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពចុងក្រោយ៖ ខែធ្នូ ឆ្នាំ 2024